

Овози Тоҷик

Бани одам азъои яқдигаранда!

Рўзнома аз соли 1924 мебарояд

Ноҳияи пешинан рўзнома: «Овози тоҷик камбағал» (соли 1924), «Овози тоҷик» (соҳзон 1924-1931), «Ҳақиқати Ўзбекистон» (соҳзон 1931-1940), «Ўзбекистон сурх» (соҳзон 1950-1964), «Ҳақиқати Ўзбекистон» (соҳзон 1964-1991).

17
феврари
соли 2021.
Чоршанбе
№ 14 (14715)

сайт <http://ovozitojik.uz/>,
e-mail:
ovozitoj@umail.uz,
ovozitoj@list.ru

ОНҲОЕ, КИ БА «ДАФТАРИ ОҲАНИН» ВОРИД ШУДААНД, АЗ МУОИНАИ ТИББӢ БЕПУЛ МЕГУЗАРАНД

Муовини раиси Кумитаи Сенати Олий Маҷлиси Ҷумҳурии Ўзбекистон оид ба масъалаҳои зانون ва баробарии ҷинсӣ Носирбек Абдуллоҳонов ва узви Кумитаи Сенати Олий Маҷлис доир ба масъалаҳои илм, таълим ва тандурустӣ Хуршед Фозилов дар маросим дар вилояти Намангон иштирок намуданд ва ташаббускори қорҳои нек гардиданд.

Бо мақсади мустаҳкам намудани саломатии қишри камбағали аҳолии мутахассисони бехтарини муассисаҳои тиббии ҷумҳурий ва сенаторон, ки дар ноҳияҳо ва деҳоти вилоятҳо вазиятро меомӯзанд, бо шароите, ки барои беморон дар шаҳри Намангон, хусусан дар маркази муолиҷаву таъхиси «Anamed» ба вучуд оварда шудааст, шинос гардиданд.

Дар асоси тавсияҳои, ки ҳангоми таърифи Президент ба вилояти Намангон моҳи март соли 2019 дода шудааст, дар маркази тиббӣ аз ҷониби мутахассисони баландмаалака чароғҳои мураккаби урологӣ, нейрохирургӣ ба амал омада, таъхиси замонавии кордиологӣ, МРТ ва муоинаи замонавии рентген ба амал оварда мешавад.

Дар натиҷаи суҳбат бо роҳбарияти маркази тиббӣ муайян карда шуд, ки азъои оилаҳои муҳтоҷ, ки онҳоро гурӯҳи қорӣ оид ба тарғиби тарзи ҳаёти солим ба рӯйхати «дафтари оҳанин» дохил намудааст, аз муоинаи тиббӣ бе пул гузаронда мешавад.

Хидмати матбуоти Сенати Олий Маҷлиси Ҷумҳурии Ўзбекистон.

Нуктаи назари депутат

РЎШОДӢ, ОШКОРБАӢНӢ ВА РАҚАМИГАРДОНӢ – МУҲИМТАРИН ОМИЛҲОИ ПЕШГИРИИ КОРРУПСИЯ

Маълум аст, ки бартараф намудани ҳар гуна монеаҳои, ки садди роҳи рушди ҷомеа мегарданд ва мубориза бурдан бо он самти устувори муҳим ба ҳисоб меравад. Эътироф бояд кард, ки бузуртгари монета дар роҳи рушди ҷомеа коррупсиюя мебошад. Агар ба таърих назар афканем, решаҳои коррупсиюя ба таърихи дур рафта меравад. Инсоният аз замони қадим бо он мубориза бурда омадааст. Роҳи комилан ҳалос шудан аз ин иллат ҳанӯз ёфт нашудааст.

Имрӯз, коррупсиюя омилест, ки барои рушди самарабахши иқтисодиёти мамон садди калон гардида, микро-ри зарари ба ҷомеа расондаи он хеле бузург аст. Таъкиди «ба амнияти миллии ҳар як давлат таҳдид ба ҳисоб рафтани коррупсиюя, сатҳи коррупсиюя ҳар қадар баландтар бошад, давлат ҳамон дараҷа камбизоат мегардад» далаел талаб намекунад.

Фармони Президент «Дар бораи чораҳои иловагии тақмили додани низоми мубориза бо коррупсиюя дар Ҷумҳурии Ўзбекистон» қабул кар-

да шуд, ки дар он усулҳои самарабахши мубориза бо ин иллат таҷассум ёфтааст. Ҳуҷҷати маъмур дар мубориза бо коррупсиюя яке аз қадамҳои зарурии ҳуқуқӣ гардид. Мувофиқи фармон Агентии мубориза бо коррупсиюя таъсис дода шуда, як қатор вазифаҳои он бобати мубориза ва пешгирии коррупсиюя муайян карда шуданд.

Бояд қайд кард, ки 3 феврари соли равон Фармони Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон «Дар бораи Барномаи давлатии таъбири Стратегияи амалиёт оид ба панҷ самти устувори рушди Ҷумҳурии Ўзбекистон дар солҳои 2017-2021» дар соли «Дастгирии ҷавонони ва мустаҳкамсозии саломатии аҳолии» қабул шуд.

Бо фармон таъбири лоиҳаи «Е-Антикоррупсиюя» пешбинӣ шудааст. Дар доираи лоиҳаи маъмур:

ташаққул додани «Фехристи электронии муносибатҳои ба коррупсиюя алоқаманд» бинобар натиҷаи баррасии пешниҳоди аз ҷониби мақомоти давлатӣ ва ташкилотҳои оид ба аз байн бардоштани омилҳои коррупсиюягенӣ, таҳлили

амиқ дар қисмати соҳаҳо ва ҷанбаҳо, ҳамчунин баргузори намудани пурсишҳои ҷамъиятӣ ворид гардида;

дар асоси «Фехристи электронии муносибатҳои, ки ба коррупсиюя майлдоранд», муҳокимаи васеъ дар байни коршиносон ва намояндагони институтҳои ҷомеаи шаҳрвандӣ оид ба пешниҳоди оиди бартараф кардани ҳар як омилҳои коррупсиюя, пеш аз ҳама, тавассути рақамсозӣ (навбатдори электронӣ, музояҳои ва дигар усулҳои замонавӣ) таъмин сохтани шаффофият ва назорати ҷамъиятӣ қор карда шавад;

баҳоидиҳӣ ва дар пояи омӯхтани фикри ақидаи ҷамъиятӣ эълон кардани натиҷаи чораҳои таъбирӣ шуда ва таъбири онҳо барои аз байн бардоштани омилҳои коррупсиюягенӣ.

Ҳамзамон, бо фармон дар муддати се моҳ қоркарди лоиҳаи қорари Президентии Ҷумҳурии Ўзбекистон пешбинӣ шудааст, ки механизмҳои таъбири лоиҳаи «Е-Антикоррупсиюя» ва барномаи ҳамчунини чорабинӣҳо оид ба бартарафсозии муно-

сибатҳои коррупсиюягенӣ ба назар мегардад.

Бо ҳуҷҷати дар боло овардашудаи сарвари давлат ва сӯз гардондани рӯйхати маълумоте, ки бояд рӯшод эълон карда шавад, қоркарди консепсиюяи шаффофияти мақомоти ҳокимияти давлатӣ ва идоракунӣ, бинобар ҷамъбасти ҳар сол муайян кардани индексҳои шаффофияти мақомоти ҳокимияти давлатӣ ва идоракунӣ, таъбири лоиҳаи санадҳои меърию ҳуқуқӣ, ки аз нав дида баромадани муддати даврияти навсозии иттилооти аз ҷониби мақомоти давлатӣ дар веб-сайтирошон қорғирнамударо муайян намудааст.

Чорабиниҳои маъмур ба Барномаи давлатӣ бесабаб ворид карда нашудаанд, зеро истифодаи оқилона ва самараноки маблағҳои бучет метавонад дар ин раванд боиси бархӯрдҳои манфиатҳои гардад, натиҷаҳои мусбат танҳо дар сурате ба даст оварда мешавад, ки назорати доимӣ ва мунтазами ба таъмили шаффофияти муносибатҳои байни соҳибӣ маблағ (шахси мансабдор) ва маблағгаранда нигарондашуда, ба ин васила муносибатҳои

баҳо додан ба шаффофияти онҳо муайян карда шуда, дар банди 13 васеъ гардондани рӯйхати маълумоте, ки бояд рӯшод эълон карда шавад, қоркарди консепсиюяи шаффофияти мақомоти ҳокимияти давлатӣ ва идоракунӣ, таъбири лоиҳаи санадҳои меърию ҳуқуқӣ, ки аз нав дида баромадани муддати даврияти навсозии иттилооти аз ҷониби мақомоти давлатӣ дар веб-сайтирошон қорғирнамударо муайян намудааст.

Чорабиниҳои маъмур ба Барномаи давлатӣ бесабаб ворид карда нашудаанд, зеро истифодаи оқилона ва самараноки маблағҳои бучет метавонад дар ин раванд боиси бархӯрдҳои манфиатҳои гардад, натиҷаҳои мусбат танҳо дар сурате ба даст оварда мешавад, ки назорати доимӣ ва мунтазами ба таъмили шаффофияти муносибатҳои байни соҳибӣ маблағ (шахси мансабдор) ва маблағгаранда нигарондашуда, ба ин васила муносибатҳои

бидуни коррупсиюя ташаққул дода шавад.

Дар навбати худ, мо мебинем, ки дар Фармон ба зарурати таъмили рӯшодӣ ва шаффофияти мақомоти давлатӣ ва рақамсозии шаффофияти онҳо, дар кишвари мо истифода бурдан аз усулҳои нави муосири мубориза ва пешгирии коррупсиюя ва фароҳам овардани низоми аз таҳлили омилҳои асосӣ эътибори алоҳида дода шудааст.

Дар ин раванд, мо депутатҳо дар офаридаи меҳанизмҳои зарурии ҳуқуқӣ бояд барои иҷрои бечуну-чаро вазифаҳои муайяншуда ташаббусқорӣ нишон диҳем ва назорати самарабахши парламентии таъсирбахшро, ки ба таъмили иҷрои Барномаи давлатӣ нигаронда шудааст, пеш барем.

Ҷаҳонғир ШИРИНОВ,
раиси Кумитаи масъалаҳои мубориза бо коррупсиюя ва суду ҳуқуқӣ Палатаи қонунгузори Олий Маҷлис.

БУҶЕТ БА КАДОМ СОҲА РАВОНА МЕГАРДАД?

Дирӯз дар Ҳонаи матбуоти вилояти Самарқанд бо иштироки сарвари Сарсадорати молияи вилоят Б.Мирзоев анҷумани матбуотӣ доир гардид.

Дар он қорҳое, ки бо мақсади истифодаи оқилона, босамар ва мақсаднок бучет дар соли 2021 амали мегардад, мавридӣ баррасӣ қорр гирифт.

Зикр гашт, ки барои соли 2021 ҷамъ 3 трлн. 759,7 сӯм хароҷот пешбинӣ шудааст, ки ин нисбат ба соли 2020 дар маҷмӯъ 723,1 млрд. сӯм зиёд аст.

Дар он қорҳое, ки бо мақсади истифодаи оқилона, босамар ва мақсаднок бучет дар соли 2021 амали мегардад, мавридӣ баррасӣ қорр гирифт.

Зикр гашт, ки барои соли 2021 ҷамъ 3 трлн. 759,7 сӯм хароҷот пешбинӣ шудааст, ки ин нисбат ба соли 2020 дар маҷмӯъ 723,1 млрд. сӯм зиёд аст.

Вақте ки хароҷотро дар мисоли соҳаҳо таҳлил мекунем, хароҷоти соҳаи иҷтимоӣ ва дастгирии иҷтимоӣ аҳоли 2 трлн. 683,8

млрд. сӯмро ташкил мекунад, – гуфт Б.Мирзоев. – Ин маблағ 71,4 фоизи ҷамъи хароҷотро ташкил мекунад. Аз ҷумла ба соҳаи таъмили томактабӣ ҷудо кардани 169,9 млрд. сӯм, ба соҳаи таъмили умумӣ 331,0 млрд. сӯм ба нақша гирифта шудааст. Барои маблағгузори фаъолияти архив ҷудо кардани 2,9 млрд. сӯм дар назар аст.

Зоҳир ҶАҲАНЗОДА,
муҳбири «Овози тоҷик» дар вилояти Самарқанд.

Мавзӯи рӯз

УСУЛИ КЛАСТЕР

Ҷаҳонишавӣ дар иқтисоди ҷаҳонӣ, нобаробарии инкишоф боиси шиддат гирифтани рақобати байни давлатҳои мегардад. Ба ин муносибат яке аз вазифаҳои таъхирнопазир барои баланд бардоштани рақобатпазирии он дар бозори ҷаҳонӣ таъхир додани иқтисодиёти кишвар мебошад.

ТАРЗИ САМАРАБАХШИ БАЛАНД БАРОДШТАНИ РАҚОБАТ

ҶММ Bek cluster ба маблағи 17 802 604,96 доллар маъшулот содир карданд. Дар ҳаҷми умумии содирот ҳиссаи назаррасро маъшулотҳои кишоварзӣ ташкил медиҳад. Дар оянда Bek cluster таъбири як қатор лоиҳаҳои умедбахшро ба нақша гирифтааст.

ҶММ Bek cluster ба маблағи 17 802 604,96 доллар маъшулот содир карданд. Дар ҳаҷми умумии содирот ҳиссаи назаррасро маъшулотҳои кишоварзӣ ташкил медиҳад. Дар оянда Bek cluster таъбири як қатор лоиҳаҳои умедбахшро ба нақша гирифтааст.

Лоиҳаи бунёди «гармонҳои иҷтимоӣ» дар 10 сотиҳи соқинони деҳаҳои дурдасти ноҳияи Ховос сохтани гармонҳои бо офтоб гармшавандаро пешбинӣ мекунад. Қор дар ин гармонҳо ба соҳибони худ даромади устувор фароҳам меорад.

Дар маҷмӯъ дар доираи ин лоиҳа ҳазор гармонҳо сохта, 2 ҳазор ҷойҳои қорӣ фароҳам оварда мешавад. Дар гармонҳо парвариши қулфинӣ, ки ба Русия содир мешавад, ба нақша гирифта шудааст. Бинобар маъсалаҳои фуруш бо намояндаҳои бузурги савдои Русия созишномаҳои аввалин баста шудаанд.

Бинобар лоиҳаи маъмур қор аллақой оғоз шудааст: тахкурсии 40 гармонҳо гузошта шуда, конструксияҳои металлӣ насб карда мешавад. Мақсади асосӣ дарёфти ҷойи қор барои аҳоли, афзоиши даромади воқеии мардум ва баланд бардоштани иқтидори содироти кишвар мебошад.

(Давомаш дар саҳ.2.)

МАҚСАД ВА ВАЗИФАҲОИ БАРНОМАИ ДАВЛАТӢ

Фармони Президент «Дар бораи Барномаи давлатии иҷрои Стратегияи амалиёт оид ба панҷ самти устувори рушди Ҷумҳурии Ўзбекистон дар солҳои 2017-2021 дар «Соли дастгирии ҷавонони ва мустаҳкамсозии саломатии аҳолии» интишор ёфт. Дар он муҳимтарин қорҳои аҳамияти давлатидошта, ки бояд соли равон ба иҷро расонда шавад, қорбаст гардиданд.

Мавзӯи ва мундариҷаи Барномаи давлатӣ ҳамаи соҳаҳои фаро гирифта, супориш ва пешниҳодҳо дар он қуллан мушаххасанд. Хусусан, дастгирии харҷинобии насли ҷавон ва таъхими солими аҳоли дар ҳуҷҷат алоҳида таъкид ёфта, вазифаҳо дар ин самт муайян гардиданд. Бо ши-

нос шудан ба Барнома ҳис мекунем пуштбонии ҷавонон ва солими ҷун масъалаҳо, ки дар маркази эътибори ҳуқуқматдан, назар ба ҳарсола бештар долӯзарӣ қасб намудаанд. Тавре ба назар меравад, ҳар нуктаи ин ҳуҷҷати муҳими давлатӣ, қабл аз ҳама, ба таъмили тамоюли адолати иҷтимоӣ нигаронида шудааст.

Донишҷӯёне, ки ба муассисаҳои таъмили олий фаро гирифта шудаанд, шароитҳои аз нигоҳи моддӣ ҳарҳела доранд. Гоҳо моддиёт имкон намедиҳад маънавийёт овоз нафас кашад. На ҳама имкон доранд дар асоси шартнома таҳсил намоянд. Бо гирифтани холҳои ба дохилшавӣ қифоя низ, вақте дидаанд, ки ба грант «қудраташон» нарасид, ҷавонон аз оилаҳои оддӣ ва камтаъмин аз баҳри таҳсил мебароянд. Бо мақсади то андозае ҳаллу фаслосии ин мушкилот, аз соли таҳсили 2021-2022 барои 200 нафар ҷавононе, ки дар имтиҳоноти дохилшавӣ ба донишқадаҳо қорҳои баландтаринро ба даст овардаанд, гранти Президент ҷудо карда меша-

вад. Ҳамчунин имконияти фароҳам омада, ақун бонқҳо ба оилаҳо, ки лу ва ё зиёд фарзанд дошта, дар асоси шартнома дар муассисаҳои олии касбӣ онҳоро меҳонанд, қарз дода шавад. Донишҷӯ баъди хатми таҳсил ва шуруъ ба қор қарзро пардохтанаш мумкин.

25 фоиз зиёд шудани шумораи грантҳои давлатӣ барои таҳсилоти олий, 2 баробар зиёд гардидани грантҳои барои духтарони оилаҳои камтаъмин, айни замон, нишонна сабуқҳои дар ҳаёти даврани донишҷӯи ҷавонон аст.

(Давомаш дар саҳ.2.)

Дониши ҳуқуқӣ

ЗАРУРАТИ ЭКСПЕРТИЗАИ ЛИНГВИСТИИ АСНОДИ ҚОНУНГУЗОРӢ

Дар мамлакатоман ба таҳким бахшидани сохтори ҳуқуқӣ, вусъат додани меъёрсозӣ, ташаққул додани пойгоҳи қонунгузори муназзаме, ки ҷавобгӯии қонуниятҳои иқтисоди бозорӣ мебошад, ҳамчунин, аз нигоҳи ҳуқуқӣ асоснок кардани ислоҳоти таъбирӣ шаванда эътибори ҷиддӣ дода мешавад.

Санҷишҳои нишон медиҳанд, ки натиҷабахши амалқорди ҳуҷҷатҳои қонунгузори ва баҳоидиҳӣ ба онҳо, баҳусус, меҳанизмҳои замонавӣ аз экспертизаи ҳуқуқӣ гузарондани лоиҳаҳои асноди меърию ҳуқуқӣ пурра роҳандозӣ на шудааст.

Аз он ки қонунсозӣ қараёни мураккабу серпахлу ва пурмасъулия аст, талаб карда мешавад, ки дар он бояд ба тартиби муайяну қатъӣ, қонунгузори ва талабҳои техникаи ҳуқуқӣ пайгирона риоя карда шавад.

Агар техникаи қонунгузори ба мақомоти қонунгузор имкони ифода кардани иродаи худро (одилона, қатъӣ, мантқан дақиқ) диҳад, экспертизаи лингвистӣ ба афзудани таъсирнокии меъёрҳои асноди қонунгузори хидмат хоҳад кард.

Дар аҳди худ маорифпарвар ва файласуфи франсуз Ш.Д.Монтеске ба таърифи чанд қоидае, ки бояд қонунгузори риоя намояд, пардохта буд, ки инҳоро: бояд мафҳумҳо равшану дақиқ бо-

шанд, то имконияти ҳар хел талқин кардани онҳо ба вучуд наояд; бояд усули қонун дақиқу сода, беперош бошад; бояд дар қонунҳо масъалаҳои муҳиму воқеӣ ҳаллу фасли худро пайдо кунанд, аз номафҳумӣ ва рамзоземӣ дар қонунҳо бояд парҳез кард; одамони қотори бояд муҳияту мухтавои қонунҳоро илҳоқ намоянд; қонунҳоро набояд ба илова истисноҳо пур қорд; қонунҳо, дар баробари асосе доштан, бояд ҳамчунин ба пухта қор карда шавад, то дар таъбири онҳо шиқоле пайдо нашавад.

Афзун гардондани таъсирнокии мазмуни асноди қонунгузори, таъмили нируи ҳуқуқӣ байни қонун ва дигар асноди меърию ҳуқуқӣ, ба тартиб андохтани муносибатҳои иҷтимоӣ, риоя ба та-

(Давомаш дар саҳ.2.)

Дар ҷамъияти масъулияташ маҳудии «Наманган сement»-и ноҳияи Чустии вилояти Намангон дар асоси лоиҳаи сармовияе, ки 69 миллион доллар ИМА арзиш дорад, истеҳсоли портландсмент ба роҳ гузошта шудааст. Иқтидори солони корхона 250 ҳазор тонна маҳсулотро ташкил менамояд. Дар натиҷаи истифодаи ашёи хоми маҳаллий арзиши аслии маҳсулот арзон меафтад. Алқол қорҳои лоиҳавии давраи дуими корхона, ки фароғири солҳои 2020-2021 мебошад, ба амал мебарояд. Аз ҳориҷ ускунаҳои нави замонавӣ оварда ва устувор карда шуд, ки 49 миллион доллар ИМА арзиш дорад. Иқтидори истеҳсоли лоиҳаи нав 1,1 ҳазор тонна буда, ҳаҷми солони маҳсулот ба 1,250 ҳазор тонна расонда мешавад. 300 ҷойи нави корӣ ташкил мегардад. Дар сурат: дар ЧММ «Наманган сement»-и ноҳияи Чуст. Суратгир: Ҳ.МАМАДАЛИЕВ (ЎЗА).

УСУЛИ КЛАСТЕР – ТАРЗИ САМАРАБАХШИ БАЛАНД БАРДОШТАНИ РАҚОБАТ

(Аввалаш дар саҳ.1).

Лоиҳаи сохтмони фабрикаи истеҳсоли риштаҳо, доқа ва сафедкунии матоъҳо дар худуди ноҳияи Мирзообод ба нақша гирифта шудааст. Заводи коркарди пахтаи Mirzaobod universal trade, ки дар ҳайати КМ ЧММ Век cluster фазолият мекунанд, низ дар ин ҷо ҷойгир аст, ки афзалияти лоғистикӣ лоиҳаҳо афзун мекунанд. Пас аз ба кор дароварда шудани он 1 443 ҷойҳои нави корӣ таъсис дода мешавад. Лоиҳаи наветӣ дар ҳамкорӣ бо БСТ «Туронбанк» ва «Асака» оид ба сохтмони гармхона-лимӯзорҳо дар 63 гектар таҳия шудааст. Бо татбиқи он имконияти дар як сол содир намудани 5670 тонна лимӯ, созон додани 1 236 ҷойҳои нави корӣ фароҳам оварда мешавад. Дар оянда

коркарди лимӯ ва истеҳсоли шербат ба роҳ монда мешавад. Лоиҳаи рақамсозии соҳаи кишоварзӣ низ сазовори эътибор аст. Барномаҳои рақамии Trimble (ИМА), «Технотон» (Белорус) ва Строріо (Украина) барои назорат ва мониторинги қорҳои кишоварзӣ дар ЧММ Mirzaobod universal trade дар тарҳиби КМ ЧММ Век cluster истифода мешавад. Бо кўмаки барномаи Строріо қитъаҳои замини кишоварзӣ ба навор гирифта мешавад. Дар асоси тасвирҳои бадастомада имкони дар давоми ҳафта, моҳ ва сол мушоҳида намудани тағйироти заминҳои киш фароҳам омада, барномаҳои чорабинӣҳои зарурӣ таҳия карда мешавад. Барномаи «Технотон» имкони аз масофа назорат намудани ҳарчи сўзишориро

ҳангоми истифодаи техникаи кишоварзӣ фароҳам мекунанд. Барномаи Trimble барои аз масофаи дур назорат кардани ҳаракати воситаҳои нақлиёт ва қабули қарорҳои дурусти лоғистикӣ пешбинӣ шудааст. Дар оянда корхона нақша дорад, ки низоми обёрии қатрагии майдонҳои пахта ва ғалларо рақамӣ кунанд. Татбиқи дигар лоиҳаҳо низ пешбинӣ шудааст. Умедворем, ки ин ба рушди иқтисодии кишвар ва баланд бардоштани некӯаҳолии мардум мусоидат мекунанд. **Улуғбек СОТИБОЛДИЕВ, узви Сенати Олий Маҷлис, раиси Шўрои ЎзАидеП-и вилояти Сирдарё, роҳбари кластери КМ ЧММ Век cluster. (ЎЗА).**

МАҚСАД ВА ВАЗИФАҲОИ БАРНОМАИ ДАВЛАТӢ

(Аввалаш дар саҳ.1).

Акнун хоҳиши ҷавононе, ки бинобар мушкилоти моддӣ ё номуътадилӣ вази оилави рӯхсати академӣ гирифтанд меҳоянд, бечуну чаро қонунгардонда мешавад. Минбаъд шарт нест баъди аз рӯхсати академӣ баргаштанашон «имтихоноти қарз»-ро супоранд, яъне бозомӯзиашон бинобар фахри қаблан гузашта бекор карда мешавад. Барои гоибона ё фисилави таҳсил гирифтани донишҷӯёне, ки ба шароитҳои номуқоид рӯ ба рӯянд, заминаҳои ҳуқуқӣ фароҳам оварда мешавад. Дар баробари ҳамин муассисаҳои масъул бобати қор карда баровардани самтҳои таълими экстернат дар даргоҳҳои таълими олий вази-фадор карда шудаанд. Батадриҷ ба шўроҳои илми муассисаҳои бонуфузи таълими олий бобати додани дараҷа ва унвонҳои илмӣ ваколат дода мешавад. Бинобар ғамхориҳои давлатӣ дар муассисаҳои таълими олий бонуфузи дунё таҳсил гирифтани нис ба ҷавонони мо – бахти баланд. Дари магистратура ва

докторантура дар ҳориҷ барои толибони илм ҳамеша боз аст, вале на ҳама бинобар мушкилоти моддӣ аз қул-ли имкониятҳои истифода карда метавонанд. Бунёди «Эл-юрт умиди» бошад, ҷавонони соҳибистеъдодро пуштубонӣ ва онҳоро ба ҳориҷ барои илмои таҳсил мефири-стат. Аз 1 апрели соли ра-зун миқдори ҷавононе, ки аз ҷониби бунёд ба ҳориҷ фи-ристора мешаванд, панҷ ба-робар меафзояд. Яъне мин-баъд 100 нафар ҷавонони мо метавонанд дар ҳориҷ та-ҳсилро давом дода, соҳиби дараҷаҳои унвонҳои илмии байналхалқӣ гарданд. Оз-муни стипендияи қушод имкон медиҳад бехтарин номзадҳо, сарфи назар аз он ки дар қуҷо зиндагӣ ва қору таҳсил менамоянд, ин ҳуқуқро соҳиб гарданд. Ҳаёт тақозо дорад Ваза-рати таълими халқ яқчо бо му-ассисаҳои ҳамкор ба ташки-ли китобҳои дарсиҳои элек-тронӣ ва платформаҳои элек-тронӣ таҳсилоти ҳуҷодагони ди-ҳад. Эътибор ба тозагии за-бон, амик фароғири забони модарӣ ва забонҳои ҳориҷӣ, айни ҳол, тақозои давр. Ташкил кардани синф ва мактабҳои махсус, мустаҳкам-созии муносибати онҳо ба

муассисаҳои таълими олий ва қорхонаҳои истеҳсоли, аз ҳориҷ чалб намудани омў-ғорони соҳибтаҷриба, ҳар-ҷониба баланд бардоштани дараҷаи машғулотӣ амалию интерактив, ташаққул дода-ни малакаҳои амалӣ дар хо-нандагон, сазовор қадр кар-да шудани заҳмати омўғоро-ни фидойӣ ва ташаббусқор минбаъд низ дар фазолияти таълими халқ муҳимият касб менамоянд. Солимӣ, баробари ҳамин бардамои шучоат аз бисёр ҷиҳат ба варзишу тарбияи ҷисмонӣ вобаста аст. Мод-ме вариш аз омилҳои муҳи-ми солимиш, дар навети аввал, пойдевори он варзи-ши бачагон аст. Ҳар қадар барвақт (аз туфилият) ба тар-бияи ҷисмонӣ шурў кунем, ҳамон қадар пояхи салама-тиамон мустаҳкам. Дар пеш – Бозиҳои IV тобистонаи босиёи наврасон. Ўзбекистон – миёзбони ин бозиҳои шавқ-овари дараҷаи ҷаҳонӣ, ки соли 2025 баргузор мегар-дад. Омодагони аз ҳоло иб-тидо гирифта, бо шарофати ин мусобикаҳо дар диёри мо объект ва иншоотҳои нави варзишӣ сохта мешаванд. Бунёдгариҳо – ба роҳи худаш, дар нақшаи генералии омо-дагиҳо ба бозиҳои IV тобис-

тона, қабл аз ҳама, тайёр на-мудани чемпионҳои оянда-ҷой гирифтааст. Умед аст фарзандони ҷустуҷоқи мо бо маҳорати баланди вар-зишӣ ва ба даст овардани на-тиҷаҳои баланд ҷаҳонӣро лол мегузоранд. Тавре қайд карда гузаш-тем, ба ғамхориҳои ҳарҷони-ба дар навети аввал онҳое фаро гирифта мешаванд, ки бештар ниёмзанданд. То охи-ри соли 2021 900 нафар ниём-зандон, ки дар ҳонаҳои ша-фқат ба воя расиданд, ба манзилҳои алоҳида таъмин карда мешаванд. Дар Барномаи давлатӣ қайд ёфтани рақамҳои ба-ланд вобаста ба таълими халқ ва тандурустӣ мамнунӣ ме-бахшанд. Аз ҷумла, зикр ёфтааст: «Дар соли 2021 сох-тмони бинои 22 муассисаи таъ-лими томақтаби, 31 макта-би нав, 16 муассисаи таъ-лими олий, 24 объекти ниға-ҳдори тандурустӣ ва 23 ин-шооти варзишӣ таъмин кар-да шаванд».

Ба нақша гирифта шудани ташкили бунёди дастгирии бачаҳо, аминем, воқеаи му-ҳим дар ҳаёти бачаҳо қор қор ҳоҷад гирифт, ки дар оилаҳои камтаъмин парварши ме-банд. Бунёд бо 100 милли-ард сўме, ки Бучаи давлатӣ

ҷудо кард, созон меёбад. Маблағ барои соҳиби маълумот ва касб шудани фарзандони оилаҳои ниёмзанд, та-бобати қўдаконе, ки ба бе-мориҳои вазнин дучор шуда-анд, равона мегардад. Барои дастгирии ноғироҳо таҷрибаҳои бехтарини дунё татбиқ ёфта, дар таъин кар-дани ноғироҳои умрона ба онҳое, ки воқеан нуқсҳои анатомӣ, нишонаҳои маълуми маълумӣ доранд, мо-неъаҳои бюрократи аз байн бардошта мешаванд. Оиди та-шаққули модели нави кон-септуалии хидматрасони тиббӣ иҷтимоӣ Вазарати тандурустӣ чораҳои мушаххас менамояд. Дар вақти таъиноти пенсия давраи қорӣ то соли 2005 эътиборан аз 1 июни соли 2021 дар асоси сабтҳои даф-тарнаи меҳнати матраҳ ёфта, аз шаҳрванд ҳуҷҷатҳои ди-ғари тасдиқкунанда талаб кар-да намешавад. Минбаъд нафақа ва кўмак-пулхоро баробари ҷои зис-ти доимӣ аз ҷойҳои буди боши муваққатӣ низ гирифт-тан мумкин. **М. ШОДИЕВ, хабарниғори «Овози тоҷик».**

ЗАРУРАТИ ЭКСПЕРТИЗАИ ЛИНГВИСТИИ АСНОДИ ҚОНУНГУЗОРИ

(Аввалаш дар саҳ.1).

Дар ин маврид ба сифати эксперт созон ва ё шахсоне чалб карда мешаванд, ки дар қорӣ омода кардани лоиҳаи асноди меъёрӣ ҳуқуқӣ бе-восита иштирок накардаанд. Дар қорӣ экспертиза олимону мутахас-сисони ватани, ҳамчунин, олимону мутахассисони давлатҳои ҳориҷӣ ва созонҳои байналхалқӣ метавонанд иштирок намоёнд. Экспертҳо дар баҳо додан ба лоиҳаи асноди меъ-ёрӣ ҳуқуқӣ озодад ва метавонанд бо нуқтаи назари мақомоте, ки онҳ-оро ба экспертиза чалб намудааст, ҳамоҳанг набоянд. Экспертҳо метавонанд ҳулосаҳо-яшонро бино ба лоиҳаҳои асноди меъ-ёрӣ ҳуқуқӣ ба тариқи тавсия

пешниҳод намоёнд ва ин тавсиро бояд аз ҷониби шахси омодакарда ё мақомоте, ки асноди меъёрӣ ҳуқуқиро меназирад, тақдиди назар карда шаванд. Бандҳои аз эътибор со-қатгардида шарҳ дода мешаванд. Гузарондани экспертиза линг-вистӣ бино ба лоиҳаҳои асноди меъ-ёрӣ ҳуқуқӣ, дар баробари тақмил додани низоми қонунгузорӣ, ба си-фати самаранокии он меафзояд. Ноил гардидан ба «бурӯи забон»-и қонун-чаранест вобаста ба сифат ва ме-ханализи таҳлилии эксперти. Аз экспертиза лингвистӣ гуза-рондани лоиҳаи қонун имкон меди-ҳад, ки баъзе хатоҳои услубӣ, лек-сикӣ, мантиқӣ ва грамматикӣ ислоҳ карда шаванд. Агар бо як сукан ифода намоём, экспертизаи ҳуқуқӣ лингвистии лоиҳаҳои қонун, дар баробари ба си-

фати он афзудан, ба ҳаллу фасли баъзе мушкилот мусоидат менамо-янд. Экспертиза лингвистӣ бино ба лоиҳаҳои асноди қонун зарурати ташкил додани мақомоти ваколат-дорро ба миён меоварад. Зеро ин нави экспертиза танҳо дар сурати аз ҷониби шахсоне, ки таҷрибаи кофӣ доранд, мутахассис ва матн-шоно адабиётшиносанд, гузаронда шаванд, натиҷаи матлуб мебахшад. Ин соҳа ба меҳнати нафарони забондон, филолог ва матншинос тақя дорад. Дар самти сеуми фармони Прези-дент «Дар бораи тасдиқ намудани консепсияи тақмил додани фазоли-яти меъёрсозӣ» вазиҳои муайян на-мудани мақомоте пешбинӣ шудааст, ки бояд ба яқдигар мутобиқат кар-дани матни лоиҳаҳои асноди меъ-ёрӣ ҳуқуқӣ ба чанд забон омода-

гардидаро тақдиди назар намоёнд. Пас, ташкили мақомоте, ки намо-яндагони ҷомеаи васеъ ва олимӯ му-тахассисонро муттаҳид карда бошад, аз вазиҳои муҳими рўз аст. Та-всее баҳшидани доираи амалқарди забони давлатӣ, ворид намудани вожаҳои муассир ба қонунгузорӣ, солимгардонии забон, аз матнҳои асноди қонунгузорӣ берун қардани вожаҳои таъсирано маънӣ, омода кардани луғати имлои қонунгузорӣ аз қорҳои муҳимест, ки бояд аҷном дода шаванд.

Гулнора ХУДОЙБЕРДИЕВА, дотсенти шўбаи иттихосони наидашуаи Донишгоҳи давлатии ҳуқуқшиноси Тошқанд, номзади илмои ҳуқуқши-носи.

ХАБАРҲО

Навигарҳои дар посгоҳи гумрукӣ-сарҳадӣ

Посгоҳи гумрукӣ-сарҳадии Фарғона яке аз дарвозаҳои рамзист, ки дар роҳи мустаҳкамсозии муносибатҳои Ўзбекистон ва Қирғизистон хидмат менамояд. Ба барпо гардидани он 30 сол гур гашт. Дар ин байн таъмир-талаб ва равои барои шаҳрвандони ду мамлакат душвор гар-дид. Таваассути посгоҳи зикршуда ҳамарӯза 1500-1800 автомобил, 1200-1500 нафар шаҳрвандон ҳаракат менамоянд. Тули соли 2020-ум қанҷ 120 маротиба қонуншиканиҳои рўй доданд, ки ба вайроншавии низоми гумрук вобастаанд. Посгоҳ ба наздикӣ аз таъми-ри пурра бароварда шуд ва си-мони замонавӣ ба худ гирифт. Та-ҷизоти асрии технологияи, исти-фода аз асбобҳои замонавӣ ҳоло кўмакрасони хуби ҳодомони гу-мрук. Бодисқанерҳо, ки васл шу-

Аз фиребгарон эҳтиёт шавед!

Назар ба маълумоти департаменти тафтишотии назди Вазарати қорҳои дохилии ҷумҳурӣ, дар давоми соли 2020 бештар аз 10 ҳазор маротиба ҳолатҳои фиребгарӣ рўй дода, зиёда аз 17 ҳазор нафар шаҳр-вандон ҷабр қашидаанд.

Дар байни фиребдодагон ва фиребхўрданон, мутаассифона, занону духтарон низ ҳастанд. 13,1 фоизи ҷиноятҳо ба масъа-лаи фириестодан ба ҳориҷ барои қор, 13,9 фоиз хариди замин ва ҳонаву ҷой, 9 фоиз – ваъдаҳои хушбарои ҷойгир сохтан ба қор ва мактабҳои олий тааллуқ-нок мебошанд. Зудбӯварӣ ва

Дарахтҳо бурида мешаванд?

Дар давраи нави таърихӣ аҳоли ба ҳар гуна қарорҳои кўр-кўрона қабулшуда бетарафона ниғоҳ карда нанишаста, зарурат пеш ояд норизой баён месозад.

Майдони сардарахт хурра-ми пахлуи универсаи марка-зии пойтахт, ки бо номи «Хиё-бони гунбазҳои нилоби» низ машур, ду сол қабл баъди таъ-миру бозсозӣ фаизи дигар пай-до карда буд. Овозаҳо оиди дар ин ҷо барпо карда шудани маҷ-муи Истиклолият сокинони пой-тахтро ба тавиш гузошт: тақ-дари дарахтҳо чӣ мешавад? Дар ин ҷо воҳуриҳои ҳоқими шаҳр Ч.Ортиққўчаев ба аҳоли баргузор гардид. Иштирокдо-рон ҷасуруна саволҳо доданд, ба муҳити сабз таъсиррасони сохтмони рўзафзунро хотир-нишон сохтанд.

Агар як дарахт сабз бури-да шаванд, ман омодаам ариза навишта аз қор равам, – таъкид сохт ҳоким. Маҷмўе, ки барпо мегардад, чӣ қадар масоҳатро ишғол ме-кунанд, чӣ хел намуд дорад? Қи қафолат медиҳад, ки ба ваъдаҳо бовар кунем? Ҳокими шаҳр гуфт, идораи экология ва хифзи муҳити гирду атрофи пойтахт 1700 дарахти мавҷударо ба қайд гирифтааст ва ба зудӣ макети маҷмўе омода мегардад. Оиди чӣ тарз сохта шудани объекти оянда афқори аҳоли, албатта ба эътибор ги-рифта мешавад. **М. ШОДИЕВ, муҳбири «Овози тоҷик».**

15-уми феврал барои Ҳабибуллоҳ Муртазове рўзи таърихӣ аст. Зеро дар ҳамин сана охири чанговари байналмилали шўраи хоки Афғонистонро тарк карда буд.

ҲАМ ТАБИБУ ҲАМ ҲАБИБ

Он айём вай 7 сол дошт. Қоргардони маш-ҳури кино Латиф Файзи-ев дар маҷиди Хоҷа Аҳрори Валии филми «Си-ториаи Улуғбек»-ро ба на-вор мегирифт. Ҳабибул-лоҳ чун ақсари бачагон бо ҳисси кунҷовӣ ба ин ҷо омида, ба ҳунарпеша-гон бо ҳавас менигарист. Ҳаҳо ба онҳо тақдир мекард ва бо ин ба аҳли оила, алаҳхусус модари меҳрубонаш завқ мебах-шид.

буданд, ки истеъдоди фа-вқуллода доштанд. Шах-сан ман аз онҳо бисёр ҷи-зхоро омўхтам. Малака ва маҳоратан бобати ҷарроҳӣ хеле афзуд, – меғўяд ў. Баъди бозгашт ба Ва-тан Ҳабибуллоҳ Муртазо-ев дар шифохонаи шаҳр фазолияти худро идома дод. Мудири шўба ба нафақа баромаду ўро ба ин вазифа таъин карданд. Ба зебосанамӣ деҳаи Хоҷа Аҳрори Вали, ҳам-шираи шафқат Шохсанам Чалолова ақди ниқоҳ баст. Худо ба онҳо ду фарзанд дод, ки ба писар Зафар-ҷон ва ба гудлутар Азиза-бону ном гузошанд.

Волидааш – Барно Муъминова (Худо раҳмат карда бодад!) навозишо-мезона ўро ба оғўш ме-кашид. Модар дар мак-таби рақами 8-уми деҳаи Қўҷигӣ аз фахри забони модарӣ ва адабиёт сабақ меоду бо душ-ворӣ аробаи зиндагиро пеш мекашид. Зеро ша-ҳараш – иштироқдори Чанги дуоими ҷаҳон хеле барвақт вафот карда буд. Муаллима бо қор нафар фарзанд дар 32-солағӣ бева монда, кўшиш ме-кард ҷиғаргўшаояш дар пушидану хўрдан аз ди-гар қорам набоянд. Ба онҳо аз «Шоҳнома» ва асарҳои дигар қисса ме-карду хотирашонро бо-леда месохт. Дар натиҷа меҳри Ҳабибуллоҳ ба адабиёт афзуд, ҳанўз то ба мактаб рафтан бисёр байтхоро аз Фирдавсӣ, Хоҷа Ҳофиз, Носири Хус-рав, Қамолӣ Хўҷандӣ, Мирзо Турсўнода ва ди-гар шўирони классику муосир аз ёд медонист. Модар орзу дошт, ки фарзандаш касби ўро мегарид. Нобаҳангом пи-сарӣ калони Баҳодур бе-мор шуду таъби ҳама хира гашт. Алаҳхусус, модари бечора мурғи по-сўхтаро меомид. Дар ат-рофи бистари фарзанди бемораш парвона буд. Сад дареғ, ки умраш вафо накард. Писари ка-лонӣ, дастёри оила ду-нӣи фониру тарк намуд. Ин воқеаи нохуш ба до-

дараш низ саҳт таъсир карду вай ба модараш ваъда дод, ки табии шуда, ба беморон шифо мебахшад. Шоянд аз ҳамин сабаб баъди хат-ми мактаби миёнаи хўҷатўшаюро ба До-нишқадони давлатии тиб-бии Самарқанд супурд. Соли нахуст бахт аз ў рў тофт. Як сол дар завод қоргар шуда, ба имти-хон қотайёр дид. Соли дигар ба орзуи дил ра-сид. Дар донишқадони аз устодони меҳрубон ас-рори соҳаро омўт. Рўзе, ки бо дипломи мактаби олий ба ҳона омад, хур-сандии аҳли оила ин-тихо надошт. Фазолияти меҳнати-ро ҳамчун табии дар ши-фохонаи марказии шаҳ-ри Самарқанд оғоз на-муд. Нахустин устодаш мудири шўбаи аҳё (ре-аниматсия) Гарник Баг-дасаров буд. Вай шо-рва, Қамолӣ Хўҷандӣ, Мирзо Турсўнода ва ди-гар шўирони классику муосир аз ёд медонист. Модар орзу дошт, ки фарзандаш касби ўро мегарид. Нобаҳангом пи-сарӣ калони Баҳодур бе-мор шуду таъби ҳама хира гашт. Алаҳхусус, модари бечора мурғи по-сўхтаро меомид. Дар ат-рофи бистари фарзанди бемораш парвона буд. Сад дареғ, ки умраш вафо накард. Писари ка-лонӣ, дастёри оила ду-нӣи фониру тарк намуд. Ин воқеаи нохуш ба до-

данд, ки истеъдоди фа-вқуллода доштанд. Шах-сан ман аз онҳо бисёр ҷи-зхоро омўхтам. Малака ва маҳоратан бобати ҷарроҳӣ хеле афзуд, – меғўяд ў. Баъди бозгашт ба Ва-тан Ҳабибуллоҳ Муртазо-ев дар шифохонаи шаҳр фазолияти худро идома дод. Мудири шўба ба нафақа баромаду ўро ба ин вазифа таъин карданд. Ба зебосанамӣ деҳаи Хоҷа Аҳрори Вали, ҳам-шираи шафқат Шохсанам Чалолова ақди ниқоҳ баст. Худо ба онҳо ду фарзанд дод, ки ба писар Зафар-ҷон ва ба гудлутар Азиза-бону ном гузошанд. Ҳабибуллоҳ Муртазове то имрўз посбони сало-мати мардум мебошад. Беш аз сӣ сол дар як ҷо ва дар як вазифа хизмат қардан на ба ҳама насиб мекунанд. Як қори хайрӣ ў кар моҳ аз маойи худ ба ҳисоби ҳонаи «Меҳру-бонӣ»-и рақами яқуми шаҳри Самарқанд ва Ит-тиҳодии чанговарони байналмилали «Сиевўш»-и ноҳияи Самарқанд 100 ҳазор сўм гузаронидан мебошад. Вай ҳамчун ҷонишини раиси шўбаи вилояти Шўрои чангова-рони байналмилал ва но-ғироҳои «Veteran»-и Ўзбекистон оид ба қор-ҳои тиббӣ низ дар зис-мати ҳамсангарон аст. Ҳам табибу ҳам ҳабиб – қарамони лаҳмаи мо – Ҳабибуллоҳ Муртазове чанд муддат раиси ҷомо-ати шаҳрвандони Хоҷа Аҳрори Вали буд ва барои ободу зебо гардидани зодгоҳ хизмати беминнат кард. **Юсуф АБДУЛЛОЕВ, чанговари байналмилал, доктори илмои педагоғӣ. Зоҳир ҲАСАНЗОДА, узви Иттиҳоди эҷодии журналистони Ўзбекистон.**

БЕҲСОЗИИ ХИДМАТИ ТИББӢ ДАР ДЕҲОТ – МАСЪАЛАИ БА ОЯНДАИ МАМЛАКАТ ДАХЛДОР

Дар замири эътибо-ри алоҳидае, ки ба му-стаҳкамсозии базаи моддӣ-техникии муас-сисаҳои тиббии кўма-ки авваллии мамлакат нигаронида шудаанд, назорати мунтазам аз вази тиббӣ рўй ҳаҷи ҷисмонии аҳоли, бар-вақт аниқсозии бемори ва муолиҷаи самара-нок, баланд бардошта-ни маданияти тиббии сокинон ва ба роҳ гу-зоштани тарзи солими зиндагӣ барин мақса-дҳои нек муҳассам. Дар ин самт дар вило-яти Фарғона қорҳои муҳим ба амал баро-варда мешаванд. Дар тасарруфи итти-ҳодии тиббии ноҳияи Олтиариқ 5 поликлини-каи оилавии деҳот, 5

нуқтаи тиббии деҳот фазолият мебарда. Аз ҷумла, поликлиникаи оилавии рақами 41-ум дар асоси мизонҳои за-монавӣ хидмати наму-навӣ мерасонад. Дар ин ҷо бештар аз 12 ҳазор нафар аҳоли, ки дар ҷамоатҳои шаҳрвандони маҳаллаҳои «Қапчугай», «Кўрбошӣ» ва «Шарқ» истиқомат мекунанд, бо кўмаки шифокорону ҳамшираҳо саламатиа-шонро барқарор месо-занд. Асбобу ускунаҳои замонавӣ тиббӣ дар таъхис ва табобати са-маранок мавриди исти-фодаанд.

Дар замири эътибо-ри алоҳидае, ки ба му-стаҳкамсозии базаи моддӣ-техникии муас-сисаҳои тиббии кўма-ки авваллии мамлакат нигаронида шудаанд, назорати мунтазам аз вази тиббӣ рўй ҳаҷи ҷисмонии аҳоли, бар-вақт аниқсозии бемори ва муолиҷаи самара-нок, баланд бардошта-ни маданияти тиббии сокинон ва ба роҳ гу-зоштани тарзи солими зиндагӣ барин мақса-дҳои нек муҳассам. Дар ин самт дар вило-яти Фарғона қорҳои муҳим ба амал баро-варда мешаванд. Дар тасарруфи итти-ҳодии тиббии ноҳияи Олтиариқ 5 поликлини-каи оилавии деҳот, 5

Дар суратҳо: дар поликлиникаи оилавии рақами 41-уми ноҳияи Олтиариқ, Суратгир: М.ҚОДИРОВ (ЎЗА).

НАМАНГОН ГУЛПЎШ МЕГАРДАД

Иди гул, дар Намангон, ки ба чашни анъанавӣ табдил ёфтааст, имсол бори 60-ум баргузор мегардад.

Ассотсиатсия гулпарвари Намангон ҳар сол ба ин ид ҳарчонибат тайёрӣ мебинанд. Дар ассотсиатсия 52 нафар гулпарварон дар гармхонае, ки 16 гектар майдонро фаро гирифтааст, ба парвариши бештар аз 20 миллион дона қаламча машғуланд.

Соли равон ба кўчаҳои шаҳри Намангон шинондани 10 миллион дона қаламча ба нақша даромадаст. Ассотсиатсия бошад, ду мартаба зиёдтар гулро парвариш месозад. Гулҳои боқимонда ба ҷумҳурии ҳамаҷоя экспорт карда мешаванд.

Алҳол аз ҷониби идораи ободгардонии шаҳри Намангон дар майдонҳои гул ва канори роҳҳо, ки гул нишонда шудааст, тадбирҳои агротехники гузаронда мешавад.

Дар сурат: омодагӣ ба Иди гул. Суратгир: Ҳ. МАМАДАЛИЕВ (ЎЗА).

ОИНАИ ИМРЎЗУ ФАРДО

“Мо дар назди худ як ҳадафи бузург – ташаққули Эҳёи нав дар кишварамонро гузоштаем ва бо ин мақсад бояд барои тарбияи Хоразмӣ, Беруний, Ибни Сино, Улугбек, Навоӣ ва Бобурҳои нав муҳит ва шароит фароҳам орем...” гуфт Президент дар Муҷриатиномаи худ ба Олий Мажлис. Ва ҳақ бар ҷониби роҳбари кишвар аст. Зеро бидуни фароҳам овардани муҳит ва шароити мусоид ҷомаи амал пӯшидани мақсад муҳол аст.

Донишгоҳи давлатии Гулистон, инак зиёда аз панҷоҳ сол аст, ки ба рушду камолоти илму фан, иқтисодиёт, хоҷагии халқ ва маънавияти ҷамъият хидмат мекунанд. Ин даргоҳи маърифат дохило нафар докторҳои илм, номзадҳои фанро ба воя расонд, ки онҳо, бешубҳа, ба пешрави

соҳаҳои гуногуни ҷамъият ҳиссагузори кардаанд ва мекунанд. Алҳол барои боз ҳафт намунаи шароити кори олимон, бо китобҳои дарсии замонавӣ, адабиётҳои методӣ таъмин кардани базаи моддию техникаӣ, таҷрибаҳои лабораторияҳо ва омӯхтани ба роҳ мондани таҷ-

рибаи пешқадами донишқадаҳои хориҷӣ кӯшиш карда мешавад. Ба наздикӣ ҷомаи педагогҳои донишгоҳ тахти роҳбарии ректор Муҳсин Ҳўҷаев боз як амали хайрро ба анҷом расонданд, ки онро метавон оинаи роҳи беш аз нимаасраи ташаққулибиди донишгоҳ номид. Дар охири соли гузашта аз тариқи нашриёти “Мумтоз сўз”-и Тошканд “Қомуси Донишгоҳи давлатии Гулистон” ба таъри расид. – Ба нашр тайёр кардани чунин асари калонҳаҷм меҳнати сангин буд, – меғўяд яке аз муаллифони китоб, профессорони донишгоҳи Рав-

шан Маҳмудов. – Зеро ба ҳар як “қаҳрамон”-и китоб баҳои холисона додан, ҷустуҷўии бойгонихо, ба даст овардани хуҷатҳои расмӣ ва шахсии солҳои гуногун... вақти зиёда ва сабуру тоқат тақозо мекард. Гайр аз ин, тавре ки маълум аст, қадами аввалин ҳамаша душворихо ба худ хосдоранд. Таълифи “Қомус”-и донишгоҳ агар саҳа нақунам, дар байни мактабҳои олиии кишварамон таҷрибаи аввалин аст ва табиаст, ки аз камбудӣ, норасоихо орий нест. Мо умед дорем, ки дар нашрҳои оянда шоғирдонамон онро мукамал мегардонанд. Дар навиштани маводи

кўчаи “Қомус” анқариб сад нафар муаллифон – профессорон, дотсентон, номзадҳои фан ва муаллимони калон иштирок кардаанд. Чўнонки дар боло ишора рафт, китоби маърузу як навъ оина аст. Дар он баробари имрўз рўзгори гузашта низ акс меёбад, ки ба хотираи ширин табдил ёфтааст. Тавассути ин оина аҳли ҷомеаи имрўзу фардо аз хидмати онҳое, ки ба пойдевори донишгоҳ хишти аввал ниҳода, ба рушду камолоти он ҳисса гузоштаанд, воқиф хоҳад шуд, ибрат хоҳад гирифт. **Тўхтамиши БОҚИ. Вилояти СИРДАРЁ.**

Дар ҳошияи Муҷрият

МАҚСАДҲОИ БУЗУРГ — ОМИЛИ ПЕШРАВИ

Ҳар ҷо, ки хуни ноғ рехт, он ҷо барои инсон азиз аст. Ватан бебаҳост. Ҳар соату ҳар лаҳза меҳри он дар дил ҷўш зада қадршарафи он барои ҳар яки мо чун гавҳараки чашм муқаддас аст. Баҳри тараққиёти Ватан-модар ҳамаша заҳмат кашидан, барои рушдиёбии он омодаи хидмат будан қарзи инсонии мост. Ҳамду сано ба Аллоҳ, ки имрўз диёри мо ба маскани ободу осоишта табдил ёфт.

Албатта, ин рушду камол, ба гўшаи зебою фаровон табдилёбиҳо худ аз худ ба амал наомадааст. Махсуси заҳматҳои пай дар пайи оқилона, натиҷаи хидматҳои беминнати мардуми олиҷанобу фидокор ва сибсати дурбинонаю халқпарварона роҳбари давлатамон аст ин. Таъби дил, бо муваффақият анҷомёбии ҳар як онҳ ба фаъолияти бошўуро на ва нақшаҳои оқилона вообаста аст. Муҷрияти сарвари давлат ба Олий Мажлис ҳуҷати муҳимест, ки дар он фаъолияти яқсолаи халқи мамлакат ҷамъбаст гардида, вазифаҳои муҳимтарини соли 2021 акси хаматарафаи худро ёфтааст. Дар Муҷриятнома аз ҷумла таъкид ёфт, ки «ҳоло дар кишвар 150 ҳазор нафар фарзандони то 18-сола ҳастанд, ки ба нигоҳубини махсус ниёз доранд. Кўмак ба онҳо дар таҳсил, соҳиби касби муайян шудан, таъоти беморони вазнин, кўмак ба ятимон дар ёфта ни ҷойгоҳи худ дар зиндагӣ ва бо манзил таъмин кардани онҳо на танҳо вазифаи мо, балки вазифаи инсонӣ низ мебошад». Маълум аст, ки саёҳати зиёратӣ низ баҳри афзоиши салохияти иқтисодии

мамлакат кўмак мерасонад. Сарзамини мо бо қадамҳои бузург, мероси маданияти ганӣ ва сарватҳои маънавии худ ба тамаддуни олам саҳми арзанда гузоштааст. Бо мақсади инкишоф додан ва оммави гардондани саёҳати зиёратӣ мувофиқи таҳлилҳои амиқи илмӣ аз усулҳои пешқадам истифода бурдан ба мақсад мувофиқ аст. Ҳар ҷо ки тамаъгириро ришвахўри бошад, он ҷо ҳақиқат нест. Беҳуда нест, ки сарвари давлат нисбати ин иллат номуро со буданро таъкид намуда, чунин гуфтааст: «Моро зарур аст, ки аз синну соли наврасӣ ба кўдакон дарки онро, ки тамаъгири ҷинояти ҷиддӣ ба шумор меравад, тақин кунем, дар онҳо нисбати он аҳсоси оштинопазирро тарбия намоем, меҳнати ҳалол ва соҳибқирми поквичдононаро омўзем». Аллоҳ таъоло дар «Қуръони карим» чунин овардааст: «Молю дунёотонро дар байнатон ноҳақ – бо роҳҳои ҳаром нахўред! (Яъне, ҳақиқидгарро нахўред!) Ва (ғуноҳ будани амалатонро) доништа барои хўрдани як қисм моли одамон бо роҳҳои ҳаром – гуноҳ (моли худро ришва карда) ба ҳокимон надиҳед!» (Сураи «Бақара», ояти 188).

Аз Абўхўрайра (разияллоху анху) ривоят мекунанд: «Расули Худо (с. а. в.) ҳангоми ҳаҷи порадиханда ва ҳаҷи порадиханда ланат гуфтаанд. (Тирмизӣ, Ибн Хиёбон, ривояти ҳоким.) Аз Умму Салама (р. а.) ривоят мекунанд: «Расулulloҳ (с. а. в.) «Ҳангоми ягон ҳаҷи ҳаҷи порадиханда, ҳаҷи порадиханда ланатаи Худо бод» гуфтаанд. (Ривояти Табаронӣ.) Президент Ш. Мирзиёев аз ҷумла дар бораи фаро расидани вақти қорӣ кардани хидматҳои исломии молия дар Ўзбекистон чунин гуфт: «Фурсати дар мамлакат мо созмон додани асосҳои ҳуқуқи қорӣ намудани механизми исломии молия фаро расид. Барои ин қорӣносоии Бонки рушди исломӣ ва дигар идораҳои байналхалқии молиявӣ ҷалб карда мешаванд». Дар Муҷрият рўшодгўи ва озоди суҳан ҳамчун талаби ислоҳот дар мамлакат чунин арзёби гардидааст: «Дар қор соли охир мо дар муҳити ҷамъияти ошкорбаёнӣ ва рўшодгўии ба вуҷудоянда, озоди суҳан зиндагӣ ва қор қорданро ёд мегирием. Танқиди адолатноки журналистон ва блогерҳои ҳолис ҳаҷо ва кўтоҳҳои роҳбарони ба тариқи кўна қорқунандаро нишон медиҳад ва онҳоро барои иваз намудани усули қор ва баланд бардоштани маъсулият вадуро месозад». Масъулият вадуро тарбияи замонавии наврасон имрўз беш аз пеш дар маркази диққати давлат аст. **Ҷобир ЭЛОВ, вакили Идораи мусулмонҳои Ўзбекистон дар вилояти Бухоро.**

СИРИШКИ ПИЗИШК (ё худ чанд сухан аз ҳаёти шифокорони давр)

Вафо рафту садоқат тухми анқо гашт дар дунё, Ҷафо монду мурувват монду бераҳмӣ таваллуд шуд.

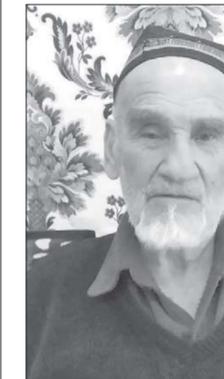
Духтури беморхонаи касалихони сирояткунандаи ноҳияи Сарисоёи Хушдил Оқилзода дар хўчаи кориаш танҳо нишаста дар баҳри хаёл гўтида буд. Уро пандемияи ҷаҳони муосирро ба дахлатоварда ноорм месохт. Вай бо панҷаҳояш мўйҳои сафедаи сарашро шона зада, хаёломе ба чорсўйи хўча чашм медўхт. Ногоҳ телефон занг зад ҳаёлотии ўро парешон кард, пизишк ба гўшаки он даст бурд. – Мешунавам, – бо оромӣ гуфт ў. Уро аз Вазорати ниғаҳдори тандурустӣ мепурсиданд. – Мо ба ҳулосае омадем, ки бемористони шуморо харҷи зудтар ба қабули беморони мубталои коронавирус мувофиқ созем. Шумо чӣ меғўед? – Хеле хуб, мо тайёр ҳастем, ки барои халқу Ватан хидмат кунем, – ҷавоб дод Оқилзода. – Ташаққур! Худованд барори қоратонро диҳад! Дар дармонгоҳ вазиёат рўз то рўз душвор мешуд. Сафи беморон меафзуд. Зеро ҳанўз барои муолиҷаи ин вабо таҷрибаи кофӣ набуд... Тахти роҳбарии шифокор Хушдил Оқилзода қормандони дармонгоҳ дар як мўддати кўтоҳ таҷриба андўхтанд ва дар натиҷа қор самара доду беморон паси якдигар сикат ёфтанд. Дар се моҳи фаъолияти пурсамари меҳнати Оқилзода боре ҳаҷ ба хона – назди зану фарзандонаш нарафт. Бо онҳо аз тариқи телефон сўхбат мекард, ҳолу ахвол мепурсид. Аз наздикии бемористон хўраеро ба иҷора гирифта, тани танҳо истикомат кард. Ба рисолати табибӣ амал намуда, дар ҳама ҳолат назди кати беморон буду ба дарди онҳо дармон мешуд.

Лекин ў низ ба ин дард печид. Яъне дар қараёни фаъолияти қорӣ беморӣ ба вай ҳаҷ сироят карду бистарӣ шуд. Бо муолиҷаву ёрии ҳамкасбон шифо ёфта, ба по хест. Аз беморӣ ў ҳама хабар ёфтанд. Чанд фурсат баъд аз муолиҷаву муоина Оқилзода барои дидорбинӣ бори аввал ба хонааш рафт. Ҳамсару фарзандонаш аз ниҳоят хурсандӣ дар қор та намеғунҷиданд. Пас аз чанд рўзи хонанишинӣ, дилгир шуду боре баҳри ҳавогири ба кўча баромад. Гулҳои пушти ҳавли сурху сафеда гулбӣ шукуфта буданд. Онҳо дар назари Оқилзода басо рангину динишин менамуданд. У гулпарвариро дўст медошт. Ин баҳор аз сабаби серқорӣ ба гулшиниву гулпарварӣ дасташ нарасид. Хушбахтона, фарзандон ин амалро давом дода, боғи падарро шукуфон карданд. Оқилзода аз нақхати таровати гулҳо болида шуд, завқ бурд. Ҳаёти одамм ҳам мисли гул аст ва парвариши он бошад, рисолати табибон. – Ҳа, охи сўзоне кашид ў. Саломатӣ барои одам бахту давлати нодир аст. Ҳаёлотии ўро сўхбати дусе нафар ҳамсаро, ки дар сари кўча буданд, бурд. Аз дидани эшон шод шуд. Хост наздашон рафта, каме сўхбат кунанд. Бо ин мақсад аз байни гулҳо баромада, сўйи онҳо қадам зад, вале ҳамсаро пароканда шуда, ба ҳавлиқояшон даромаданд. Аз ин рафтори онҳо Оқилзода дар хиҷолат монд. Нафаре, ки аз роҳ мегузашт, баробари ўро дидан самти ҳаракати худро тағйир дода, ба тарафи дигари кўча гузашт. Саропои ўро гўё барқ зад. – Онҳо аз ман ҳазар мекунанд, – гуфту ба ҳавли баргаштани шуд, вале... – Худо шифо диҳад духтур, – гуфтани садҳо ошно

ўро ба пас нигаристан водор сохт. Вай яке аз ҳаммаҳаллахош Исфаңдиёр буд. – Раҳмат, – гуфт Оқилзода дар ҷавоб. – Шумо, духтур хуб мешуд дар хона менишастед. Охир, бемор ҳастед. Мабод, ки бемористон ба дигарон сироят кунанд, – гуфт вай бо ҳавобаландӣ. Аз ин суханон Оқилзода дубора зеро бори хиҷолат доданд, ки ба инчозар оилаам баргардам. Аммо худдори қард ва бо сабури худро қор гирифт... Шифокоре, ки ҳаёти худро зеро хатар монда, ҳаёти саҳро нафарро наҷот дода буд, нафаре, ки ҳама рўз назди болини беморон буду онҳо аз хузураш рўху нерў мегирифтанд ва пизишке, ки ўро дар Вазорати ниғаҳдори тандурустӣ мешиносанду журмат мекунанд, афсўс, ки дар ин лаҳзаҳо назди ҳамсарою ҳаммаҳаллахош ҳазарӣ буд. Пас аз чанд рўзи ин воқеа ўро аз тариқи «оинаи нилгун» муарриф карданд. Ба табиби ҳозир Хушдил Оқилзода барои хидматҳои шоёнша медали «Соғлом турмуш» супурданд. Ҳамватанон диданд, ки он лаҳза дар чашмони вай доноҳои ашк халқа заданд. Ин сиришк аз ҷи буд, инро танҳо шифокори асил – Хушдил Оқилзода медонаду Худо...

Илхом ХИДИРОВ, омўзгори мактаби рақами 8-уми ноҳияи Сарисоёи.

Боре раиси Маркази милли-фарҳангии тоҷикони шаҳри Чирчиқ Орузғул Абдурахмонова дар бораи қорҳои падараш – бобои Мирзоараҳим ба мо боҳарорат харф зад. Ба гуфтаи ў падараш солҳои зиёда дар соҳаи кишоварзӣ заҳмат кашидаст ва ба ивази он маъруфият пайдо кардааст. Орузғул сонӣ андак ранҷидохтор барин илова кард, ки агар ягон журналист рафта бо падараш сўхбат мекард, қор хуб мешуд. Чунки падараш дар майдони меҳнат қор мекард ва пири расидааст ва ҳанўз ором намешинад. Дар бораи қорҳои

ў бисёрҳои чизе намендонанд. – Ин қорро ман ба зимма мегирам, – гуфтман ба Орузғул Абдурахмонова. Вай гўё чизи гумкардашро дубора пайдо карда бошад, аз ин харфҳои хурсанд шуд ва бо табассум сўл кард. – Қором вақт бароятон қулай аст, ки мо шуморо ба хона даъват кунем? – Ҳар вақт хоста бошед, ман омодаам, – гуфтман дар ҷавоб. – Дар он сурат ман падарамро аз деҳа ба шаҳри Чирчиқ даъват мекунам. Чунки деҳаи мо – Испай аз деҳаҳои дурдасти ноҳияи Бўстонлиқ ба шумор меравад. Дар фасли зимистон зимни раво бо нақлиёт каме мушкилихо эҷод хоҳад шуд. Баъзан барфи баланд борида, роҳҳо як мебандаанд, – гуфт Орузғул. Рўзи муқарраршуда ману писарам – Фаридуно озими шаҳри Чирчиқ шудем. Вай дастгоҳи наворбардорӣ ва прожекторро низ бо худ гирифт. Тасмим гирифт, ки сўхбати бобои Мирзоараҳимро ба навор низ мебардорем ва ба фарзандону наберагони ў тўхфа мекунем. Қаблан ду-се бор то маркази шаҳри Чирчиқ омада будам. Аммо гумон намекардам, ки маркази он хеле паҳновар асту хонаҳои баландошёнаи зиёда низ доранд. Роҳбалади тайиншуда моро аз маркази шаҳр рост ба хонаи духтари хурди бобои Мир-

зоараҳим – Пайвастахон роҳнамоӣ кард. Ин хона дар манзили аввал воқеъ гашта буд. – Падарам намоз меғузоранд. Шумоён ба ин хона даромада бахўзур шинед. Ҳозир апаи Орузғул бо шавқарошон ба ин ҷо меоянд, – моро истиқбол гирифтанду барои нишастан муруот кард Пайвастахон. Орузғул дар ҳамон сўхбат гуфта буд, ки синни падараш ба навад касе мезананд. Аз ин лихоз гумон мекардам, ки ин мўйсифед бо кўмаки дигарон ин тараф – он тараф ҳаракат мекунанд. Аммо дар онҳо воқид ин гу-

зоараҳим – Пайвастахон роҳнамоӣ кард. Ин хона дар манзили аввал воқеъ гашта буд. – Падарам намоз меғузоранд. Шумоён ба ин хона даромада бахўзур шинед. Ҳозир апаи Орузғул бо шавқарошон ба ин ҷо меоянд, – моро истиқбол гирифтанду барои нишастан муруот кард Пайвастахон. Орузғул дар ҳамон сўхбат гуфта буд, ки синни падараш ба навад касе мезананд. Аз ин лихоз гумон мекардам, ки ин мўйсифед бо кўмаки дигарон ин тараф – он тараф ҳаракат мекунанд. Аммо дар онҳо воқид ин гу-

зоараҳим – Пайвастахон роҳнамоӣ кард. Ин хона дар манзили аввал воқеъ гашта буд. – Падарам намоз меғузоранд. Шумоён ба ин хона даромада бахўзур шинед. Ҳозир апаи Орузғул бо шавқарошон ба ин ҷо меоянд, – моро истиқбол гирифтанду барои нишастан муруот кард Пайвастахон. Орузғул дар ҳамон сўхбат гуфта буд, ки синни падараш ба навад касе мезананд. Аз ин лихоз гумон мекардам, ки ин мўйсифед бо кўмаки дигарон ин тараф – он тараф ҳаракат мекунанд. Аммо дар онҳо воқид ин гу-

зоараҳим – Пайвастахон роҳнамоӣ кард. Ин хона дар манзили аввал воқеъ гашта буд. – Падарам намоз меғузоранд. Шумоён ба ин хона даромада бахўзур шинед. Ҳозир апаи Орузғул бо шавқарошон ба ин ҷо меоянд, – моро истиқбол гирифтанду барои нишастан муруот кард Пайвастахон. Орузғул дар ҳамон сўхбат гуфта буд, ки синни падараш ба навад касе мезананд. Аз ин лихоз гумон мекардам, ки ин мўйсифед бо кўмаки дигарон ин тараф – он тараф ҳаракат мекунанд. Аммо дар онҳо воқид ин гу-

зоараҳим – Пайвастахон роҳнамоӣ кард. Ин хона дар манзили аввал воқеъ гашта буд. – Падарам намоз меғузоранд. Шумоён ба ин хона даромада бахўзур шинед. Ҳозир апаи Орузғул бо шавқарошон ба ин ҷо меоянд, – моро истиқбол гирифтанду барои нишастан муруот кард Пайвастахон. Орузғул дар ҳамон сўхбат гуфта буд, ки синни падараш ба навад касе мезананд. Аз ин лихоз гумон мекардам, ки ин мўйсифед бо кўмаки дигарон ин тараф – он тараф ҳаракат мекунанд. Аммо дар онҳо воқид ин гу-

зоараҳим – Пайвастахон роҳнамоӣ кард. Ин хона дар манзили аввал воқеъ гашта буд. – Падарам намоз меғузоранд. Шумоён ба ин хона даромада бахўзур шинед. Ҳозир апаи Орузғул бо шавқарошон ба ин ҷо меоянд, – моро истиқбол гирифтанду барои нишастан муруот кард Пайвастахон. Орузғул дар ҳамон сўхбат гуфта буд, ки синни падараш ба навад касе мезананд. Аз ин лихоз гумон мекардам, ки ин мўйсифед бо кўмаки дигарон ин тараф – он тараф ҳаракат мекунанд. Аммо дар онҳо воқид ин гу-

(Давомаш дар саҳ.4.)

Аниси кунчи танхой

КИТОБ ГАНЧИНАИ ТАФАККУРҲОСТ

Хонандаи нуктасанчи мо аллакай доирӣ кадом мавзӯ ғайр рондани моро дарк кард. Оре, мо онди китобхониву китобдорӣ ин чо нуктаи назари худро иброз намуданием. Китоб — ягона мададгору кӯмакрасони фозилон буду ҳақст. Аз даврони кӯхан то ба ҳол тамоми мардумони баору номуси миллат фақат тавассути ақлу заковати худ, ки бешубҳа аз мутолиаи китоб ба даст оварда буданд, тухми наққориву хирад кошта, оини ватандориву давлатдориро омӯхта омада истодаанд. Бахудо бузургонамон «китоб сарчашмаи дониш аст» нагуфтаанд.

Дарунаш ҳамчун гунча аз варақ пур, Ба қиммат ҳар варақ з-он

як табақ дурр. Шоир ҳамчун китобро ягона ёри ғамхоре медонист, ки дар ҳар мушкили ба инсон ёрирасон мебошад: Хуштар з китоб дар ҷаҳон ёре нест, Дар ғамкадан замона ғамхоре нест. Ҳар лаҳза аз ӯ ба гӯшаи танхой, Сад роҳате асту ҳаргиз озоре нест.

Ба андешаи мо бузургу тавонманд он мардумест, ки таърихаш, ҳастиаш ҳамбастаги бо китоб дошта бошад. Яъне, муҳаббат ва эътиқод ба китоб муҳаббат ва эътиқод ба дониш ва хирад аст. Имрӯзо нақш ва мақоми китоб ҳамчун манбаи муҳими дониш ва таҳқиқи масоили гуногуни таърихиву сиёсат, иқтисодиёту маънавият ва маорифу фарҳанги халқамон беш аз пеш меафзояд. Китоб ганҷинаи тафаккурҳост, маҳзани умеду орзу, раҳнамо ба олами донишҳост, он дурри гаранбаҳоест, ки маънии баланди ҳаётию иҷтимоиро ангезиши медиҳад. Ҳар чӣ қадар мо онро азизу муътабар шуморем, он моро ба зинаҳои баланди илм, маърифат, инсофу одамият мекашад. Ман умед дорам, ки насли баркамол, яъне ҷавонони нуктасанчи мо албатта ин мавзӯро пайғирӣ мекунанду ба худ ҳулюсае бароварда, муносибаташонро нисбат ба китобхониву китобдӯсти тағйир медиҳанд.

Аз замони қадим аҷдоди мо нисбат ба китоб ихлосу эътиқоди махсус доштанд, дар бораи он суҳанҳои басо ҳикматомӯз аз худ ба ёдгор гузоштаанд. Устод Рӯдакӣ китобро ягона мояи гани доништааст. Ҳақим Фирдавси бошад, ҳар каси донишмандро шахси барнодил ба қалам меод. Хусусан, Шайх Саъдӣ, Абдурахмони Чомӣ дар бораи китоб боз бештар мулоҳиҷаҳои ҷиддӣ баён сохтаанд. Абдурахмони Чомӣ китобро «аниси кунчи танхой»-ю «фурӯги субҳи доной» номида, ба ҳар вараки он як табақ дурру гуҳар қиммат меғузошт:

Пас аз соҳибистиклол гардидани Ӯзбекистон сиёсати фарҳангии давлат ба мустаҳкам намудани пойгоҳи маънавияи ҷомеа, ташаккули афкори эҷодиву созандаи халқ, боло бурдани ҳисси ифтихори миллӣ, таҳкими сулҳу оромӣ, яқдигарфаҳми ҳамаи миллатҳо ва халқиятҳо равона карда шудааст. Вазифаи асосии китобхонаҳо дар шароити нави рушди иҷтимоию иқтисодии Ӯзбекистон кӯмак расонидан ба тарбияи ҳуқуқӣ, ахлоқӣ, гуманистӣ, ватандӯстӣ шаҳрвандон, ташаккули додани ҷаҳонбинии илмӣ, баланд бардоштани сатҳи маърифатнокӣ, техникӣ ва касбии онҳо мебошад.

Файласофе гуфтааст: «Китоб вафодортарин дӯсти туст. Он ҳаргиз ба ту хиёнат нахоҳад кард». Аммо ёфт мешаванд қасоне, ки дар ҳона китоберо надоранд аз китобхонӣ дилбехузуру мешаванд.

Вале хеле зиёданд мардуми китобхон аз омӯзгорон, эҷодкорон, духтурону донишҷӯён, ки мо медемонему журматашонро ба чо меорем. Дуруст аст, ки дар байни ҷавонон хондани китобу рӯномаҳо хеле кам гардидааст. Ҷойи онро телефонӣ интернет ва телевизионӣ гирифта, ки дар ин бора бисёр навиштаанду менависанд. Ҳол он ки дар худӣ ҳамон саҳи-

Аниси кунчи танхой китоб аст, Фурӯги субҳи доной китоб аст.

Бахтиёр ФАТТОВ, омӯзгори мактаби рақами 9-уми ноҳияи Сарӣосиё.

Дар мактаби таҳсилоти ҳамагонии рақами 43-уми ноҳияи Бӯжа бо иштироки хонандагони синфи 1-уми мактаб "Иди Алифбо" баргузӯр шуд. Дар он омӯзгорону хонандагон ва падару модарон иштирок карданд. Дар тадбир шоғирдони омӯзгорони соҳибтаҷриба Файрат Ҳолов ва Сумангул Тӯрабоева бо шеърӯ суруд, рақсу саҳнаҷаҳо падару модарон ва иштирокдорони чорабиниру хурсанд намуданд. Бо ҳамин тадбир хурдсолони дабистон китоби аввалини худ "Алифбо"-ро хатм карданд.

Дар сурат: лаҳза аз "Иди Алифбо".

Суратгир: М. Қодирзода.

ЭҲТИРОМ БА ЭҶОДКОР

Дар қасри мактаби санъат ва мусиқии шаҳраки Гулбод бо иштироки аҳли илму фарҳанг ва адаб 70-солагии зодрӯзи шоир Нормӯрад Қаримзода ҷашн гирифта шуд.

— Устод Нормӯрад Қаримзода, — иброд дошт ҳокими ноҳияи Самарқанд Носир Мавлонов, — яке аз чеҳраҳои маъруфи муҳити

адаби ва фарҳангии Ӯзбекистон аст. Вай ҳамчун муҳаррири рӯномаи «Гулбод тоғи» таърихи ноҳияро менависад. Гӯям мулоҳиға наме-

шавад. Зеро ҳар як навиди ноҳияро чоп мекунанд. Барои ман бахти бузург аст, ки аз номи ҳокимият Ташаккурнома ва тухфаҳои хотиравӣ супорам.

Зоҳир ҲАСАНЗОДА, хабарнигори «Овози тоҷик» дар вилояти Самарқанд.

Тоza нигоҳ доштани забони давлатӣ, қорғузӯри дар идораву муассисаҳо, навиштани овезаву эълонҳо ба ин забон, умуман инкишофи додани забони Ӯзбекӣ аз вазифаҳои умдаи натаҳҳо Департаменти ҷумҳуриявии рушди забони давлатӣ ва бахшҳои худудии он, балки ҳамаи шаҳрвандон ба шумор меравад.

ЭЪТИБОР БА ТОЗАГИИ ЗАБОН

Раиси Департаменти ҷумҳуриявии инкишоф додани забони давлатӣ Абдуғаффор Қирғиззоёв ба вилояти Чиззах таширӣ оварда, ба масъулон дар бораи қорғузӯри асосие, ки бояд ба анҷом расонида шаванд, дастурҳои мушаххас дода буд. Ба қарбӣ дар Маркази захираҳои ахбори китобхонаи ба номи Шароф Рашидовӣ вилоят тақдироти китоби тозашири «Давлат тилида иш юрийтиш» («Қорғузӯри ба забони давлатӣ»)

баргузӯр гардид. Дар он раҳбарӣ баҳши вилояти Департаменти номбурда Баҳодур Мавлонов дар боло аҳамияти забони давлатӣ, ҳифз ва инкишоф додани он ба ҳозирин ҳарф зад. Аз ин китоб ба роҳбарони идораву муассисаҳо тақдим карда шуд.

Анорбой НАЗАРОВ, хабарнигори «Овози тоҷик». Вилояти ЧИЗЗАХ.

ФАСЛИ ХОБИ НОЗ АСТ ЗИМИСТОН

Лаҳзаи лирикӣ

Зимистон фаслест инсонро бо мӯъҷизаҳои худ мафтун месозад. Рӯи заминро саросар кӯрпаи сафед фаро гирифта, дарахтону растаниҳо гӯё саршори нури Илоҳӣ мешаванд, кӯҳу адирҳо низ ҷодари сафед ба бар намуда, ба хоби ноз мераванд.

фасли дигари сол — баҳори фарҳундапай бирасаму ҳама чо аз нав қабии дигар ба бар кунанд, дашту даман сабзпӯш ва дар лаҳи ҷӯйборҳо пудинаҳои хушбӯй боз сар кашида, бӯи муаттари худро ба атроф паҳн намоянд.

Боди сарди зимистона вазида, дар оинаҳо нақшҳои гуногуни ҳаёломезро падидор мекунанд.

Аммо ҳоло зимистон бо барфу сардиҳои худ ҳукмронӣ мекунанд ва то замоне ки баҳор аз худ пайк намедеҳад, ин ҳукми зимистон идома хоҳад кард.

Ба мисле, ки инсон дар ин ойнаҳо бо мӯйқалам нақшу нигор офарида бошад. Ҳа, зимистон фасли мафтункунанда, дилрабоӣ дилписанд ва эҷодбахш ба ҳар як фарди рӯйзаминӣ аст. Кӯдакон бо шодиву сурур ва шавку шӯри баҷаги ба хавлиҳо ва адирҳо баромада, бозиҳои зимистонаро оғоз мекунанд.

Барф сафед аст ва ҳамин сафедӣ ҷашмони моро мерабоад. Ин ҷашмбаҳоиҳо баъзан эҳсоси форам ҳам доранд, зеро даст бар пешонӣ меймонанд ба дуриҳо, дашту адирҳо ва куллаҳои баланди кӯҳ назар мекунем. Мебинем, ки дашту адирҳо кӯҳҳои осмонбӯс аз барфи сафедӣ гафс либос сохтраву худро оро доданд.

Боби барфӣ ва духтари барфӣ сохта, шеърӯ сурудҳои зимистона хонда, шодиву хурсандихоро ба авҷ мерасонанд. Офаридгор қудрати абадӣ ва азали дорад, ки барои мо, бандагони очизу нотавон, ин қудрати худро нишон медиҳад.

Баъд ин барфҳо об мешаванд ва ҷӯйи дарёҳоро лабрэзи об мекунанд. Ҳама чо аз ин шодоб мегарданд. Зимистон бо барфи худ баъзебу кашанг аст. Баъзан дар зимистон барф наборад, гӯмон мекунӣ, ки он либоси сафедӣ худро фаромӯш кардааст. Ба ёди бачаҳо барфобӣ намерасад ва ноилоч онҳо ба бозиҳои дигар машғул мешаванд.

Аз ин хотир ҳар яки мо бояд шукргузӯри кунем, ки ин ҳамадор ақлу забон додааст, ки ин ҳамадор дарк кунем ва бубинему бишнавему биғӯем. Боз умедвор аз он шавем, ки ба

Аммо бо боридани барф дар чеҳраи онҳо шодиву хурраи хувайдо мегарданд. Баъд аз барфи ба кӯчаву хиёбонҳо ва майдонҷаҳо кӯрпа барин рехта бобои барфӣ месозанд. Вақташон хушу гувору мегуза-

(Аввалаш дар сах.3).

ЗАҲМАТУ КОРАШ ӮРО МАШӢУР КАРД

Яке аз қорғои аҷибӯ ғариби бобои Мирзороҳимро шундида, ба савӣ ва ҳаракати ӯ бори дигар қойил мондам. Бино ба нақли ӯ чанд сол муқаддам ба ҳокими вақти ноҳияи Бӯстонлик Қамбар Ӯлдошев гуфтааст, ки агар заминҳои ҳамвори паси кӯҳро азхуд кунанд, даромади зиёд ба даст меояд. Он чо фақат тавассути хару асп равӯо қардан мумкин аст.

соҳаи кишоварзӣ мебошанд. — Бо падарам нишӣи, аз суҳбаташон дилгир намешавӣ. Чунки ҳодисае воқеаҳои зиёдро аз сар гузаронданд. Яке аз дигаре қолибу шунданист. Ман фарзанди даҳуми падар ҳастам. Бо модари шодравонан моро хеле хуб тарбият додаанд. Дар ҳарчо-ҳарчо қорғои неку савоии моро дида мепурсанд, ки духтари кисти. Баъд дуо мекунанд, ки ба тарбиятдодаат раҳмати Худо-вандӣ борад, — меғӯяд соҳибхона Паӣвастаҳон.

— Баъди машварат бо ҳокими ноҳия ба ҳамин қарор омадем, ки ба азхудкунии заминҳои ин минтақа шурӯъ кунем. Ҳокими ноҳия ба сардори қисми низомӣ мурочиат кард. Баъди чанде қарбҳои низомӣ як трактор ва плуги шудгоркунӣ, молақунакро ба болои кӯҳ интиқол дод. Бо ҳамин мушкили мо осон шуду монд, — ёдовар шуд бобои Мирзороҳим.

Вай ағзуд, ки дирӯзақак ҳамшираи ӯ — Орзуғулу шавҳараш бисту панҷ нафар аъзои хонаводаҳои камбизоат ва наврасонии бепарасторро гирдиҳам оварданд ва тавассути автобуси қалон ба тамошои шаҳри Тошканд бурданд.

Вай, ки солҳои зиёд аспсаворӣ кардааст, ба болосимҳои бузқашӣ ӣ кӯпқорӣ низ маҳорати хос нишон меодадаст.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

— Вақте ки аспи саманди зинадаро савор шуда, худро ба тӯдаи бузқашо меадам, талош мекардам, ки аз зери суми аспҳо бузро кашола карда болои зин гирам. Ин кори содаву осон нест. Зеро дигарон низ намегузӯранд, ки тӯмаи онҳо ҳоро аз ҷангалҳои заода гирӣ. Аммо илоҷе карда бузро аз байни тӯда кашола карда мебаровардаму болои зин гирифта, ба асп қамчи мезадам ва асп бодвор ба пеш метоҳт, — мисле, ки дар даст қамчи болои ҳамон асп савор аст, дастанашро болои сар давр занонда бо эҳсоси томи нақл намуд бобои Мирзороҳим.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

— Вақте ки аспи саманди зинадаро савор шуда, худро ба тӯдаи бузқашо меадам, талош мекардам, ки аз зери суми аспҳо бузро кашола карда болои зин гирам. Ин кори содаву осон нест. Зеро дигарон низ намегузӯранд, ки тӯмаи онҳо ҳоро аз ҷангалҳои заода гирӣ. Аммо илоҷе карда бузро аз байни тӯда кашола карда мебаровардаму болои зин гирифта, ба асп қамчи мезадам ва асп бодвор ба пеш метоҳт, — мисле, ки дар даст қамчи болои ҳамон асп савор аст, дастанашро болои сар давр занонда бо эҳсоси томи нақл намуд бобои Мирзороҳим.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

— Вақте ки аспи саманди зинадаро савор шуда, худро ба тӯдаи бузқашо меадам, талош мекардам, ки аз зери суми аспҳо бузро кашола карда болои зин гирам. Ин кори содаву осон нест. Зеро дигарон низ намегузӯранд, ки тӯмаи онҳо ҳоро аз ҷангалҳои заода гирӣ. Аммо илоҷе карда бузро аз байни тӯда кашола карда мебаровардаму болои зин гирифта, ба асп қамчи мезадам ва асп бодвор ба пеш метоҳт, — мисле, ки дар даст қамчи болои ҳамон асп савор аст, дастанашро болои сар давр занонда бо эҳсоси томи нақл намуд бобои Мирзороҳим.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

— Вақте ки аспи саманди зинадаро савор шуда, худро ба тӯдаи бузқашо меадам, талош мекардам, ки аз зери суми аспҳо бузро кашола карда болои зин гирам. Ин кори содаву осон нест. Зеро дигарон низ намегузӯранд, ки тӯмаи онҳо ҳоро аз ҷангалҳои заода гирӣ. Аммо илоҷе карда бузро аз байни тӯда кашола карда мебаровардаму болои зин гирифта, ба асп қамчи мезадам ва асп бодвор ба пеш метоҳт, — мисле, ки дар даст қамчи болои ҳамон асп савор аст, дастанашро болои сар давр занонда бо эҳсоси томи нақл намуд бобои Мирзороҳим.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

— Вақте ки аспи саманди зинадаро савор шуда, худро ба тӯдаи бузқашо меадам, талош мекардам, ки аз зери суми аспҳо бузро кашола карда болои зин гирам. Ин кори содаву осон нест. Зеро дигарон низ намегузӯранд, ки тӯмаи онҳо ҳоро аз ҷангалҳои заода гирӣ. Аммо илоҷе карда бузро аз байни тӯда кашола карда мебаровардаму болои зин гирифта, ба асп қамчи мезадам ва асп бодвор ба пеш метоҳт, — мисле, ки дар даст қамчи болои ҳамон асп савор аст, дастанашро болои сар давр занонда бо эҳсоси томи нақл намуд бобои Мирзороҳим.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

— Вақте ки аспи саманди зинадаро савор шуда, худро ба тӯдаи бузқашо меадам, талош мекардам, ки аз зери суми аспҳо бузро кашола карда болои зин гирам. Ин кори содаву осон нест. Зеро дигарон низ намегузӯранд, ки тӯмаи онҳо ҳоро аз ҷангалҳои заода гирӣ. Аммо илоҷе карда бузро аз байни тӯда кашола карда мебаровардаму болои зин гирифта, ба асп қамчи мезадам ва асп бодвор ба пеш метоҳт, — мисле, ки дар даст қамчи болои ҳамон асп савор аст, дастанашро болои сар давр занонда бо эҳсоси томи нақл намуд бобои Мирзороҳим.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

— Вақте ки аспи саманди зинадаро савор шуда, худро ба тӯдаи бузқашо меадам, талош мекардам, ки аз зери суми аспҳо бузро кашола карда болои зин гирам. Ин кори содаву осон нест. Зеро дигарон низ намегузӯранд, ки тӯмаи онҳо ҳоро аз ҷангалҳои заода гирӣ. Аммо илоҷе карда бузро аз байни тӯда кашола карда мебаровардаму болои зин гирифта, ба асп қамчи мезадам ва асп бодвор ба пеш метоҳт, — мисле, ки дар даст қамчи болои ҳамон асп савор аст, дастанашро болои сар давр занонда бо эҳсоси томи нақл намуд бобои Мирзороҳим.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

— Вақте ки аспи саманди зинадаро савор шуда, худро ба тӯдаи бузқашо меадам, талош мекардам, ки аз зери суми аспҳо бузро кашола карда болои зин гирам. Ин кори содаву осон нест. Зеро дигарон низ намегузӯранд, ки тӯмаи онҳо ҳоро аз ҷангалҳои заода гирӣ. Аммо илоҷе карда бузро аз байни тӯда кашола карда мебаровардаму болои зин гирифта, ба асп қамчи мезадам ва асп бодвор ба пеш метоҳт, — мисле, ки дар даст қамчи болои ҳамон асп савор аст, дастанашро болои сар давр занонда бо эҳсоси томи нақл намуд бобои Мирзороҳим.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

— Вақте ки аспи саманди зинадаро савор шуда, худро ба тӯдаи бузқашо меадам, талош мекардам, ки аз зери суми аспҳо бузро кашола карда болои зин гирам. Ин кори содаву осон нест. Зеро дигарон низ намегузӯранд, ки тӯмаи онҳо ҳоро аз ҷангалҳои заода гирӣ. Аммо илоҷе карда бузро аз байни тӯда кашола карда мебаровардаму болои зин гирифта, ба асп қамчи мезадам ва асп бодвор ба пеш метоҳт, — мисле, ки дар даст қамчи болои ҳамон асп савор аст, дастанашро болои сар давр занонда бо эҳсоси томи нақл намуд бобои Мирзороҳим.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

— Вақте ки аспи саманди зинадаро савор шуда, худро ба тӯдаи бузқашо меадам, талош мекардам, ки аз зери суми аспҳо бузро кашола карда болои зин гирам. Ин кори содаву осон нест. Зеро дигарон низ намегузӯранд, ки тӯмаи онҳо ҳоро аз ҷангалҳои заода гирӣ. Аммо илоҷе карда бузро аз байни тӯда кашола карда мебаровардаму болои зин гирифта, ба асп қамчи мезадам ва асп бодвор ба пеш метоҳт, — мисле, ки дар даст қамчи болои ҳамон асп савор аст, дастанашро болои сар давр занонда бо эҳсоси томи нақл намуд бобои Мирзороҳим.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

— Вақте ки аспи саманди зинадаро савор шуда, худро ба тӯдаи бузқашо меадам, талош мекардам, ки аз зери суми аспҳо бузро кашола карда болои зин гирам. Ин кори содаву осон нест. Зеро дигарон низ намегузӯранд, ки тӯмаи онҳо ҳоро аз ҷангалҳои заода гирӣ. Аммо илоҷе карда бузро аз байни тӯда кашола карда мебаровардаму болои зин гирифта, ба асп қамчи мезадам ва асп бодвор ба пеш метоҳт, — мисле, ки дар даст қамчи болои ҳамон асп савор аст, дастанашро болои сар давр занонда бо эҳсоси томи нақл намуд бобои Мирзороҳим.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

— Вақте ки аспи саманди зинадаро савор шуда, худро ба тӯдаи бузқашо меадам, талош мекардам, ки аз зери суми аспҳо бузро кашола карда болои зин гирам. Ин кори содаву осон нест. Зеро дигарон низ намегузӯранд, ки тӯмаи онҳо ҳоро аз ҷангалҳои заода гирӣ. Аммо илоҷе карда бузро аз байни тӯда кашола карда мебаровардаму болои зин гирифта, ба асп қамчи мезадам ва асп бодвор ба пеш метоҳт, — мисле, ки дар даст қамчи болои ҳамон асп савор аст, дастанашро болои сар давр занонда бо эҳсоси томи нақл намуд бобои Мирзороҳим.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

— Вақте ки аспи саманди зинадаро савор шуда, худро ба тӯдаи бузқашо меадам, талош мекардам, ки аз зери суми аспҳо бузро кашола карда болои зин гирам. Ин кори содаву осон нест. Зеро дигарон низ намегузӯранд, ки тӯмаи онҳо ҳоро аз ҷангалҳои заода гирӣ. Аммо илоҷе карда бузро аз байни тӯда кашола карда мебаровардаму болои зин гирифта, ба асп қамчи мезадам ва асп бодвор ба пеш метоҳт, — мисле, ки дар даст қамчи болои ҳамон асп савор аст, дастанашро болои сар давр занонда бо эҳсоси томи нақл намуд бобои Мирзороҳим.

— Ин кори духтарам аҷру савоии зиёд меорад. Зеро бархе аз одамон имкони моли сайру саёҳатро надоранд. Орзу мекунанд, ки аз қойҳои таърихӣ пойтахт боздид намоянд, ба зиёратгоҳҳо равад ва тамошо кунанд, — ба суҳбат ҳамроҳ шуд бобои Мирзороҳим.

МАҲФИЛИ АДАБИ БАХШИДА БА ЗОДРӢЗИ БОБУР

Ба мақсади таъмини иҷрои панҷ ташаббусе, ки сарвари мамлакат ба миён гузошта буд, бино ба шартномае, ки байни мудирияти мустақили ансамбли Регистон ва шӯбаи таълими халқи шаҳри Самарқанд ба тасвиб расидааст, чанде қабл дар мадрасаи Мирзо Ӯлӯғбеки ансамбли Регистон бо ҳамкории роҳбарияти мактаби таълими ҳамагонии рақами 77-уми шаҳр ба муносибати 538-умин солгарди зодрӯзи шоир, олимӣ бузург, арбоби давлатӣ ва сарқарда Заҳриддин Муҳаммад Бобур таҳти номи «Едқарди Бобур» маҳфили адабӣ баргузӯр шуд.

Дар чорабини адабие, ки ҳодими илмӣ ансамбли Регистон Темура Болтаев созмон додааст, омӯзгорон, хонандагони мактаб, алоқамандони каломӣ бадеъ ва намоёндогони созмонҳои гуногун ширкат ҷустанд.

Саҳнаҳои аз ҷониби хонандагон ба маъраз гузошташуда ва қирати газалу рубоҳои шоир аз ҷониби онҳо ба маҳфил шукӯи тоза бах-

шид. Меҳмонон ва сайёҳони хоричие, ки барои тамошои ансамбли Регистон омада буданд, аз намоишҳои ба-

саҳнагузошташуда баҳра бурданд ва аз он ки насли ҷавон ба аҷдоди номвари худ арҷ мегузӯранд, бо қаноатмандӣ маҳфилро тарк намуданд.

А. САМАДОВ, ҷонишини директори ансамбли Регистон.

Фестивали мақом дар Бухоро

Маълум аст, ки Бухоро ватани дурдонаи маънавии Шарқ «Шашмақом» мебошад. Ҳарчанд, ки пайдоиши мақом таърихи бисёррасона дорад, вай дар нимаи якуми асри XVIII дар аморати Бухоро ҳамчун «Шашмақом» ташаккул ёфта, он бо услуби анъанавии «устоду шоғирд» то замони мо омада расидааст.

Бухоро бо ноҳияи Пешкӯ ҳунарнамоӣ карданд. Ба баромади онҳо ва иштирокунандагони минбаъда — ҷамоаҳои шаҳру ноҳияҳо аз ҷониби ҳайати доварон, ки намоёндогони фарҳангу устодони санъат мебошанд, баҳо гузошта мешавад. Тадбир нишон